

EXA

- amatørkameraer gennem næsten 40 år

5. del

Svend Erik Jeppesen

Med denne artikel afsluttes beretningen om Exakta- og Exa-kameraerne. Historien startede med Kine-Exakta, der lanceredes i 1936, og den slutter med Exa 1c, der blev produceret af Carl Zeiss Jena kombinatet helt frem til 1987. I Objektiv nr. 86 berettes om Exa'ets udvikling og om nogle af de startvanskeligheder, der var med denne utraditionelle kamerakonstruktion. Her afsluttes med en gennemgang af de forskellige modeller.

Navnet Exa er kendt af stort set alle med interesse for fotohistorie, og når man taler om Exa med ligesindede blandt den ældre del af befolkningen, siger mange, at "det kender jeg da godt – det var mit første kamera".

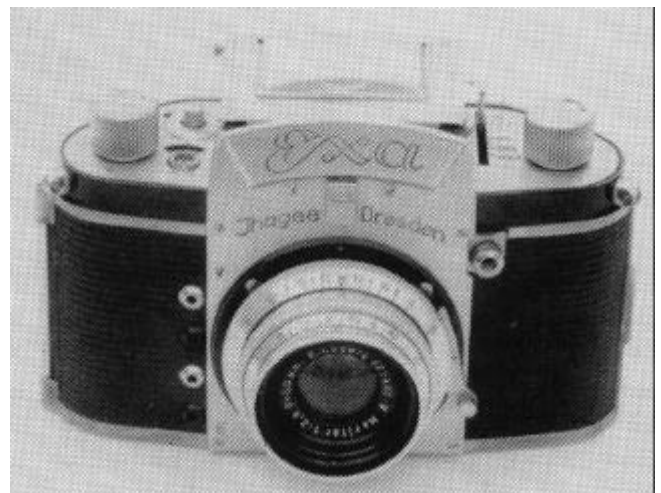
Alligevel er der mange ikke særlig kendte aspekter knyttet til Exa. Exa blev brugt af både det østtyske og det canadiske politi. Det blev brugt som "postkamera" til at affotografere abonnenternes forbrug i de gamle analoge telefoncentraler og Exa blev i en periode fremstillet på skrivemaskinefabrikken Rheinmetall – og senere på den tidligere Certo-fabrik i Freital. I de sidste 10 produktionsår blev Exa leveret med 42 mm standard objektivgevind – og de sidste 2 produktionsår fremstillet af Kombinat VEB Carl Zeiss Jena, hvilket vist er ukendt selv for mange Zeiss-entusiaster.

Exa er egentlig navnet på to vidt forskellige kameramodeller begge fra Ihagee i Dresden. Dels er der den oprindelige type Exa med klaplukker (Exa type I) og dels de senere Exa-modeller (Exa type II) med en lodret løbende stofspaltelukker.

Exa 1950-1963

Exa-kameraerne fra denne periode er, bortset fra de allerførste cirka 1.000 stk., der havde korteste lukkertid på 1/250 sekund, funktionelt stort set identiske. De følgende modeller i denne periode havde alle lukkertiderne: 1/25, 1/50, 1/100 og 1/150 sekund samt B. Forskellene bestod især af et forskelligt design af frontpladen. Indtil 1959 havde modellerne en frontplade, hvor navnet Exa er indgraveret i en bue øverst. Fra 1959-1961 stod

navnet præget og blankpoleret. Mange betragter denne variant som den mest elegante af samtlige Exa-modeller.

Det sjældne Exa med 1/250 sekund (1950)

Fra 1961 ændredes designet til en frontplade, der var lige foroven og nu øverst forsynet med en pålimet navneplade, hvor navnet Exa var skrevet med en slags skråskrift i hvidt på en sort baggrund. Man mente dengang, at den nye frontplade gav kameraet en langt mere moderne og elegant fremtræden. Dette design blev da også bevaret på alle senere modeller.

I 1959 fik Exa en storebror – Exa II. Men inden vi ser nærmere på denne model, skal vi lige en tur omkring Sömmerda – en lille by i Thüringen lidt nord for Erfurt.

Exa med præget frontplade (1959)

System Exa fra VEB Rheinmetall

Exa var fra starten en salgssucces, og de langsigtede forventninger til salget var store. Også afsætningen af Exakta gik særdeles godt, og man manglede derfor kapacitet på fabrikken i Blasewitzer Strasse 41-43 – både plads og produktionsudstyr. "Werk II" i Blasewitzer Strasse 60 var med til at afhjælpe kapacitetsproblemerne, men Ihagee søgte vedvarende udvidelsesmuligheder.

"System Exa" Rheinmetall Sömmerda (1954)

Midt i det hele kom der imidlertid midt i 1953 besked fra den statslige plankommission i Berlin om, at hele produktionen af Exa-kameraer skulle overføres til "VEB Büromaschinenwerk Rheinmetall" i Sömmerda. Rheinmetall var en kontormaskinefabrik med ledig kapacitet. Mange husker sikkert stadig de manuelle grønne skrivemaskiner fra Rheinmetall. Fra Ihagee protesterede man uden held over den beslutning, og allerede senere samme år blev der taget de nødvendige skridt til at starte produktionen af Exa på Rheinmetall.

Produktionen på Rheinmetall startede i 1954 og varede til begyndelsen af 1955. Frontpladen blev graveret "System Exa" samt VEB Rheinmetall Sömmerda i stedet for Ihagee Dresden. System Exa fra Rheinmetall er interessant på flere måder. Kravet om at flytte produktionen fra Ihagee til Rheinmetall illustrerer den østtyske planøkonomis idé om at optimere produktionen på samfundsniveau. I princippet måske en rigtig tanke, men også i dette tilfælde viste det sig, at resultatet ikke var som forventningerne. Det var vanskeligt at få produktionsprocessen til at fungere hensigtsmæssigt. Der blev i alt kun produceret cirka 8.000 kameraer på Rheinmetall. I "Spiegelreflexkamas aus Dresden" nævner Hummel, at der i første omgang var planlagt en produktion på cirka 20.000 stk. Allerede i 1955 blev det besluttet at indstille produktionen i Sömmerda. Det er uklart hvorfor. Formentlig skyldtes det de produktionsvanskeligheder, man havde, kombineret med en stigende efterspørgsel efter kontormaskiner, således at den ledige kapacitet, man havde haft, nu kunne udnyttes bedre til fabrikkens hovedprodukter.

Det skal retfærdigvis nævnes, at man på Rheinmetall gennemførte forskellige mindre konstruktionsændringer, der også kom den videre produktion i Dresden til nytte. Da disse forbedringer kom på forskellige tidspunkter, findes der blandt de blot 8.000 Exa'er fra Rheinmetall adskillige varianter, der er med til at gøre denne model samlermæssigt meget interessant. Det lille antal af hver af disse varianter gør samtidig, at prisen på Rheinmetall Exa'er er noget højere end for de tilsvarende Exa'er fra Ihagee. Ud over den særlige gravering på kameraets frontplade skal det nævnes, at der også findes en lysskaksøger af den i øvrigt på daværende tidspunkt sædvanlige type

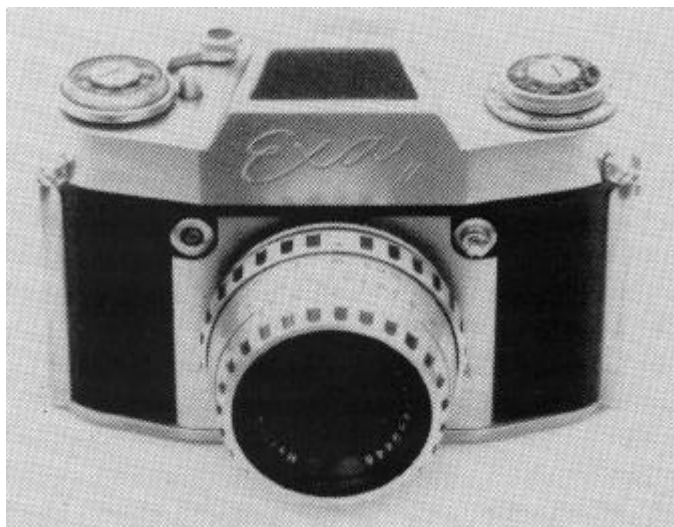
med indgravningen "Rheinmetall Sömmerda Germany" i stedet for den normale indgravning "Ihagee Dresden Germany".

Exa havde på dette tidspunkt fået tildelt det østtyske kvalitetsmærke "S" (se Objektiv nr. 86, side 8), og som et kuriosum kan det nævnes, at Exa'et fra Rheinmetall var den første model af Exa, der var forsynet med kvalitetsmærket på selve kameraet. Ihagee havde hidtil diskret nøjedes med at stemple et "S" på bunden af kameraæsken! Da kvalitetsmærket "S" udgik og erstattedes af "1" og "2", tildeltes Exa efterfølgende kvalitetsmærket "1".

Exa II

I 1959 lanceredes Exa II. Günther Fischer, som var konstruktionsansvarlig for dette kamera, har fortalt, at der i Ihagee var et ønske eller måske snarere et krav om et nyt kamera, der dels var mere moderne end Exakta Varex og det kendte Exa, dels, både funktionelt og markedmæssigt, skulle ligge et sted mellem disse to kameraer. For ikke at konkurrere med topmodellen skulle det være et *Exa* - ikke et *Exakta*.

Exa II var en helt anden konstruktion end det oprindelige Exa. Exa II var et mere "normalt" SLR-kamera. Det havde fast indbygget prisme, stofspaltelukker med lineære lukkertider fra 1/2 til 1/250 sekund (Exakta fik først lineære lukkertider med Exakta Varex Iib).

Exa II (1959)

Objektivfatningen var den sædvanlige Exaktabajonet, således at alt Exakta Varex udstyr bortset fra søgersystemet umiddelbart kunne benyttes i forbindelse med en Exa II. Exa II havde, i modsætning til Exa, heller ingen begrænsninger, hvad angik brug af teleobjektiver. Det mest kuriøse ved Exa II er, at kameraet er forsynet med en lodret løbende spaltelukker. Mange har undret sig over denne usædvanlige lukkerkonstruktion og spurgt hvorfor.

En af idéerne med Exa II var som nævnt, at det skulle være et "Exa" – ikke et Exakta. Derfor var det næsten et krav, at Exa II skulle ligne det oprindelige Exa. For at reducere produktionsomkostningerne tænkte man formentlig også fra starten på at gøre flest mulige dele af de to kameramodeller ens. Dette lykkedes som bekendt i stor udstrækning med de senere modeller. Man lagde sig således fast på en lodret løbende lukker. Dermed gjorde man det umuligt at bibeholde det udskiftelige søgersystem, der fandtes til Exa og Exakta. På grund af gardinspølerne var der simpelthen ikke plads til de eksisterende søgerindsatser. Har man haft "toppen" af et Exa II, ved man også, at matskive og prisme her er smallere end i Exakta-søgerne. Exa II lukkeren var mere moderne end lukkeren i Exakta Varex. I Exakta-lukkeren styres udløsningen af det andet lukkergardin af forløbet af det første. Dette kan, som mange Exakta-brugere ved, føre til små uregelmæssigheder i spalteforløbet og dermed variation i eksponeringen hen over filmen. I Exa II styres udløsningen af det andet lukkergardin af et hemværk, hvilket giver en mere præcis arbejdende lukker.

Kenneth Corfield

Hele konstruktionen fortælles endvidere at være inspireret af den engelske kamerakonstruktør, producent og importør Kenneth Corfield (senere Sir Kenneth). Corfield havde med en stor personlig indsats udviklet det engelske Periflex, og til Periflex 3 havde han konstrueret og indbygget et hemværk til udløsning af det andet lukkergardin. Dette hemværk gav inspiration til lukkeren i Exa II. Hans firma K.G. Corfield Ltd., Wolverhampton (senere London) havde siden 1950 med stor succes været indehaver af agenturet for Ihagee Kamerawerk for Storbritannien. Corfield havde formået at gøre Exakta til et særdeles godt og respekteret navn i Storbritannien. Han var derfor

meget respekteret hos Ihagee-folkene i Dresden, med hvem han stod i nær personlig forbindelse. Corfield var også dengang en personlighed, man gerne lyttede til og lod sig inspirere af. Ken Corfield fremstiller i øvrigt kameraer den dag i dag.

Fælles type kamerahus for begge Exa-modeller.

For at kunne producere med lavest mulige stykomkostninger begyndte Ihagee i 1961 forarbejderne til at producere et kamerahus, hvor flest mulige dele kunne være fælles for de to Exa-modeller. Resultatet heraf viste sig i form af Exa 1 og Exa IIa, der begge lanceredes i 1963. Exa 1 var en afløser for Exa og Exa IIa en afløser for Exa II. Den grundmodel, der her var skabt, blev i store træk bevaret i resten af den tid, disse kameraer blev produceret. Inden vi ser nærmere på disse kameramodeler, er det passende med nogle kommentarer vedrørende de juridiske forhold for Ihagee Kamerawerk.

ELBE-Kamera GmbH

Som det har været omtalt i en tidligere artikel (Objektiv nr. 74), besluttede Ihagees oprindelige aktionærer på en generalforsamling i Vesttyskland, med virkning fra januar 1960 at flytte Ihagees sæde fra Dresden til Frankfurt. Som bekendt ville DDR-myndighederne ikke anerkende denne beslutning, og der eksisterede herefter to Ihagee-selskaber – et i Øst- og et i Vesttyskland. Samtidig begyndte den næsten 10 år lange retssag om rettighederne til firmaet og dets aktiver.

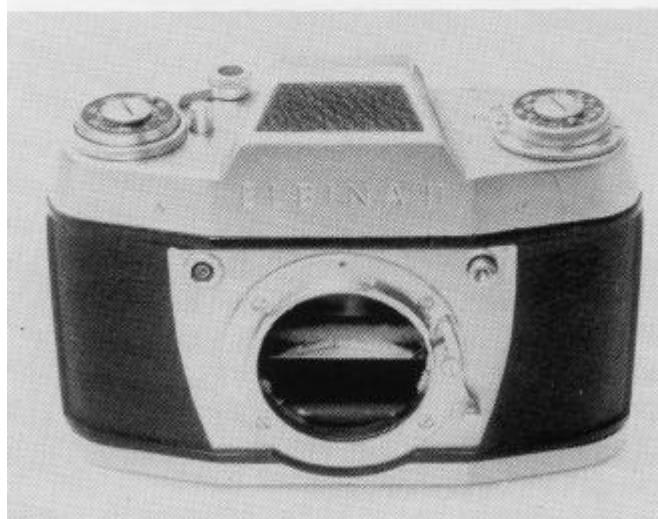
Fabrikken i Dresden og de østtyske myndigheder lod dengang, som om det vesttyske skridt ikke kunne forventes at få nogen som helst praktiske følger. Efter genforeningen ved man nu imidlertid, at Ihagee Dresden frygtede hurtigt at kunne miste rettighederne til bl.a. navnene Ihagee, Exakta og Exa. Der blev derfor planlagt forskellige tiltag, der kunne afbøde et sådant tab. Der blev oprettet et nyt firma "ELBE-Kamera GmbH", der skulle fortsætte produktion og markedsføring af Ihagees kameraer, men nu under det lidt sære navn "Elbina" (tænk, hvis Dresden havde ligget ved Gudenåen)! I Objektiv nr. 80 er vist et billede af "Elbina Super", en prototype, hvis indhold består af et Exakta Varex IIa, og hvis udseende giver anledning til diskussion!

Også Exa var der tænkt på. Det kamera, der senere blev lanceret som Exa I, eksisterer som prototype

med navnet Elbina I, ligesom det senere Exa IIa eksisterer som Elbina II.

Elbina I (1962)

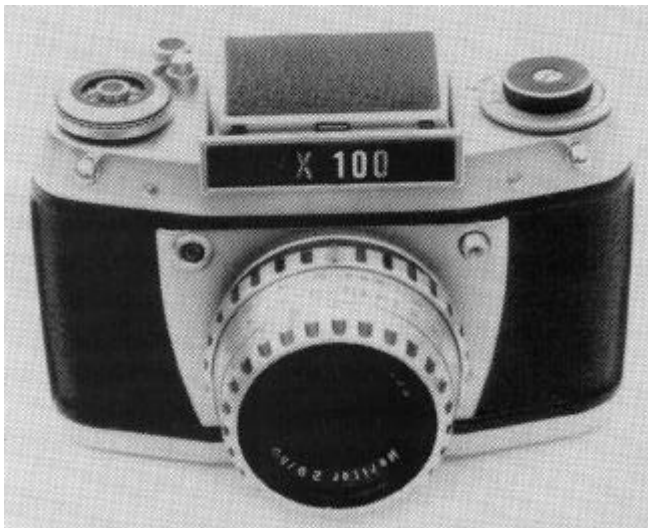
Elbina II (1963)

De tre Elbina-prototyper er i øvrigt sammen med mange andre unikaer fra Dresdens kameraindustri udstillet på "Technische Sammlungen der Stadt Dresden", der har til huse i den gamle Ernemann-bygning i Schandauer Strasse. Tag en tur omkring – der er meget at se på.

Exa I og Exa Ia 1962-1977

Som nævnt lanceredes Exa I med det nye type kamerahus i 1962. Samtidig ændredes lukkertiderne til 1/30, 1/60, 1/125 samt 1/175 sekund. Exa I blev kun produceret i mindre end et år og findes derfor også kun i et relativt beskedent antal på kun

cirka 15.000 stk. Allerede i 1964 kom en næsten tilsvarende model, men nu med hurtigoptræk – Exa Ia. Exa Ia blev til gengæld produceret helt frem til 1977 i stort set uændret form. Som følge af stridighederne mellem øst og vest blev Exa Ia i perioden 1969-1970 også markedsført under så forskellige navne som VX 100, Exakta 100 og Elbaflex 175, hvoraf især de to sidste er sjældne.

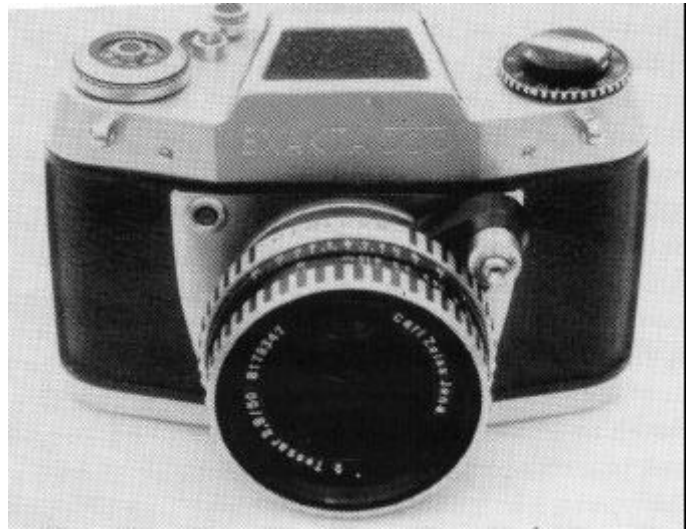

Exa Ia forklædt som VX 100 (1969)

Kameraerne var selvfølgelig alle ens – kun navneskiltet var forskelligt. Efter den faktiske nedlæggelse af Ihagee Kamerawerk i 1970 overgik produktionen af Exa Ia formelt til VEB Pentacon. I 1977 blev Exa Ia erstattet af Exa 1b (uvist af hvilken grund skiftede man faktisk fra romertal I til arabertal 1), men herom senere.

Exa IIa, Exa IIb og Exa 500 1963-1969

Næsten samtidig med at Exa 1 lanceredes i det nye fælles kamerahus, kom Exa IIa i 1963 som efterfølger for Exa II. Allerede i slutningen af 1964 erstattedes Exa IIa af Exa IIb, der nu var forsynet med spring-back-spejl. Endelig kom i 1966 Exa 500, der som navnet antyder, havde lukkertider ned til 1/500 sekund. Også Exa 500 blev i perioden 1969-1970 markedsført under de særlige navne Exakta 500 og VX 200. Disse er mere almindelige end de tilsvarende for Exa Ia. Lanceringen af Exakta VX 500 i 1969 førte til, at produktionen af Exa 500 blev indstillet allerede samme år.

Exakta 500 (1969)

Exa 1b

Med ophøret af produktionen af Exa 500 skulle man ud fra de fleste betragtninger have forventet, at også Exa Ia snart ville forsvinde fra markedet. Teknisk set var kameraet forældet, og Exakta-systemet, som jo havde båret Exa, var for længst overhalet af mere tidssvarende systemer. Endvidere gjorde Exakta-bajonettens lille diameter det vanskeligt at honorere tidens trend om at anvende meget lysstærke objektiver. Den bedste grund til fortsat at producere Exa Ia var, at det store antal objektiver med Exakta-bajonet, der eksisterede, derved fortsat kunne nyttiggøres. Produktionen fortsatte, men som følge af et stadig mere vigende marked for kameraer med Exakta-bajonetten, ønskede VEB Pentacon, som jo havde overtaget produktionen, at stoppe den endeligt i 1977.

Historien skulle være, at VEB Pentacon egentlig ønskede helt at stoppe produktionen af Exa. Den statslige plankommission i Berlin ønskede imidlertid, at der som supplement til de dyrere kameraer i Praktica-serien skulle kunne tilbydes den østtyske befolkning et meget prisbilligt alternativ til disse. Kameraet skulle endvidere kunne benytte det meget store antal Praktica-objektiver, der efterhånden var i omløb. Ønsket eller måske snarere kravet til VEB Pentacon var derfor at fremstille et Exa til objektiver med 42 mm gevind. Resultatet blev Exa 1b, der lanceredes i efteråret 1977.

Exa 1b med M42-gevind (1977)

Exa 1b er forsynet med en vippe nederst bag objektivfatningen, således at man ved tryk på udløserknappen påvirker blændepalen på objektivet. Exa 1b blev, bortset fra 1.200 stk. til Vesttyskland, ikke solgt på de vestlige markeder. Prisen for et Exa 1b med lysskaksøger og Pentacon auto 1,8/50 var i Østtyskland på 350 mark. Ville man også have en taske, blev det 380 mark. De 380 mark svarede til lidt under en halv månedsløn for en stor del af befolkningen. Nu skal man selvfølgelig passe gevaldigt på med sådan en sammenligning, men den understreger, at selv et Exa 1b var en bekostelig anskaffelse i Østtyskland.

Omkring 1982 blev et antal Exa 1b tilpasset, således at de kunne anvendes i det apparat, det østtyske postvæsen brugte til at affotografere telefonabbonnenternes forbrug på de gamle analoge telefoncentraler. Denne teknik var tidligere helt almindelig – også i Danmark, men kendes nok bedst fra "Post-Leica" – den særlige variant af Leica M-serien, der netop benyttedes af postvæsenet, som jo i begge tysklunde var ansvarlig for både post og tele. "Post-Exa" var ikke en særlig model, men et sædvanlig Exa 1b, der (på en noget primitiv måde) var tilpasset formålet, bl.a. var filmformatet ændret til 24x29 mm.

Exa 1b blev i 1983 forsynet med en sort plastikfrontplade og yderligere i 1984 forsynet med en sort plastiktopylde.

Exa 1c i profi-look fra VEB Carl Zeiss Jena (1985)

I 1983 blev produktionen i øvrigt flyttet fra Dresden til den tidligere Certo-fabrik i Freital, De kameraer, der er fremstillet i Freital, kan kendes ved, at serienummeret starter med et stort C. Den sidste variant af Exa 1b eksisterede kun til 1985, hvor Exa 1b blev erstattet af Exa 1c, der nu også var forsynet med sort plastikbagvæg. Ændringen til Exa 1c skete samme år, som VEB Pentacon blev indlemmet som en del af det omfattende VEB Carl Zeiss Jena kombinat. Exa 1c kan derfor med rette betragtes som et Zeiss-produceret kamera. Exa 1c blev produceret helt frem til 1987 og kunne stadig købes i de østtyske butikker ved murens fald i 1989.

Halvformat Exa

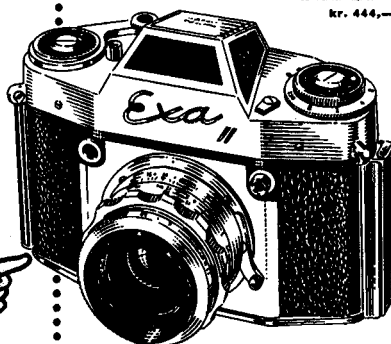
Som et kuriosum skal det afslutningsvis nævnes, at Exa har været ændret fra 24x36 til halvformat – 18x24 mm til specielle formål. Allerede i 50'erne fik det østtyske folkepoliti fremstillet en mindre serie Exa 18x24 beregnet til optagelse af "forbryderbilleder". Siden bestilte de navnkundige "rødfrakker", The Royal Canadian Mounted Police, 200 stk. Exa 1a til 18x24-formatet, formentlig til samme formål. Endelig blev der på et langt senere tidspunkt ombygget et antal Exa 1b ligeledes til politimæssige formål. Efter åbningen i øst har de tyske halvformat-Exaer for alvor set dagen lys, med høje priser på samlermarkedet til følge.

Nu kom årets énøjede ...

Exa II er en ægte énøjet spejlrefleks 24x36 mm

- Exa II har udskiftelig optik
- Exa II har samme tilbehørsprogram som Exakta
- Exa II har indbygget prismesøger, der forstærker det klare, oprettede og siderekte refleksbilledet mere end 4 gange
- Exa II har spaltlukker
- Exa II har 8 lukkertider 1/2 - 1/250 sek. + B
- Exa II har hurtigopræk, koblet med filmtransport og billedtæller
- Exa II har synkroniseret universal-blitztilslutning
- Exa II har moderne og sikker filmtransport - også fra kassette til kassette
- Exa II har et helt nye

med Meritar 1:2,950 mm
kr. 444,-

Søgebilledet i Exa II dannes gennem optagesobjektivet og er derfor identisk med det billede, der opstår på filmen - parallaxfejle er udelukket!

Exa II er ideel også for den videobane, fordi det - når opgearne træver det - kan suppleres med Exakta's store tilbehørsprogram.

1960

Se Exa II hos Deres fotohandler.

PS.: Exa I fabrikeres og leveres fortsat fra kr. 388,-

årets énøjede spejlrefleks 24 x 36

- moderne og sikker filmtransport - også fra kassette til kassette
- synkroniseret universal-blitztilslutning
- hurtigopræk (koblet med filmtransport og billedtæller)
- 8 lukkertider 1/2 - 1/250 sek. + B
- samme tilbehørsprogram som Exakta
- udskifteligt objektif
- indbygget prismesøger
- spaltlukker

Søgebilledet i Exa II dannes gennem optagesobjektivet og er derfor identisk med det billede, der opstår på filmen - parallaxfejle er udelukket!

Med Meritar 1:2,9/50 mm
kr. 444,-

Se Exa II hos Deres fotohandler

Litteratur

Vil man vide mere om Exa'erne, henvises til litteraturlisten i den forrige artikel i Objektiv nr. 86. Dog skal specielt henvises til bogen af Klaus Wichmann: *EXA Die Preiswerte Kleinbildreflex*, 2. udgave, 1997, Lindemanns Verlag, Stuttgart.

For de, der foretrækker at læse engelske tekster, kan der endvidere henvises til det netop udkomne hæfte: Terence Sheehy: *Exakta Handbook*, 90 sider, Orpington, 2000. Dette hæfte, der måske er knap så detaljeret som mange af de tyske bøger, giver en udmærket oversigt over både Exakta- og

Exa-modellerne og indeholder desuden en række ældre annoncer fra især England og USA. Hæftet kan købes hos: Classic Camera Collector Publications, 39 Beechwood Avenue, Orpington, Kent BR6 7EZ, England. Prisen er £18 inklusive porto til Danmark.

De nævnte publikationer kan i øvrigt også købes gennem Danmarks Fotomuseum i Herning.

Sluttelig kan nævnes, at det tyske samletidsskrift "Photo-Deal" i nr. 2, 1999 bragte en artikel om post- og politi-Exa'er. •

Ihagee – Exakta – Exa kronologi

- 1886 Johan Steenbergen fødes i Meppel, Holland.
- 1908 Steenbergen flytter til Dresden.
- 1912 Industrie-und Handelsgesellschaft m.b.H.
- 1913 Ihagee Kamerawerk G.m.b.H.
- 1918 Ihagee Kamerawerk Steenbergen & Co.
- 1923 Karl Nüchterlein ansættes som finmekaniker.
- 1923 Bygningen i Schandauer Str. 24 opføres.
- 1929 Johan Steenbergen hollandsk konsul.
- 1942 Ihagee Kamerawerk AG samt OHG Steenbergen & Co dannes.
- 1942 Steenbergen udvanderer til USA og forsøger der at starte en produktion af Exakta.
- 1945 13.-14. 2. Schandauer Strasse 24 ødelægges.
- 1945 Karl Nüchterlein meldes savnet på Balkan.
- 1945 Ihagee's produktion genoptages i Blasewitzer Strasse 41-43.
- 1945 Ihagee Kamerawerk AG beslægtlægges af Den Sovjetiske Militæradministration.
- 1946 Steenbergen tilbage i Tyskland som hollandsk forbindelsesofficer i Tyskland.
- 1947 Ihagee Kamerawerk AG anerkendes som hollandsk ejendom og tilbagegives af den sachsiske regering.
- 1951 Ihagee Kamerawerk AG in Verwaltung.
- 1958 Al DDR's udenrigshandel overtages af DEXI i Berlin.
- 1960 Aktionærerne flytter Ihagee's sæde fra Dresden til Frankfurt am Main. Dette anerkendes ikke af DDR-myndighederne, og der ekisterer herefter to Ihagee-selskaber: "Ihagee Dresden" og "Ihagee West".
- 1962 Ihagee Exakta Photo AG, München dannes som produktionsselskab.
- 1964 Ihagee's udviklingsafdeling underlægges VEB Pentacon.
- 1966 De vestlige Ihagee-selskaber sammenlægges til Ihagee Kamerawerk AG, Berlin.
- 1967 Johan Steenbergen dør.
- 1968 Kombinat VEB Pentacon dannes, herunder "Zentralvertrieb Photo-Kino im Kombinat VEB Pentacon".
- 1969 Forbundsdomstolen i Frankfurt afgør, at alle rettigheder tilhører Ihagee West.
- 1970 Ihagee Kamerawerk AG i.V. ophører de fakto, og alle aktiver overgår til Kombinat VEB Pentacon.
- 1976 Ihagee West går konkurs og ophører.
- 1985 Kombinat VEB Pentacon nedlægges, og de enkelte virksomheder underlægges Kombinat VEB Carl Zeiss Jena.

Exakta Dresden

- 1933 Exakta 4x6,5 (senere: Standard Exakta; Vest Pocket Exakta).
- 1936 Kine Exakta præsenteres på forårsmessen i Leipzig.
- 1938 Exakta 6x6 (trapezform).
- 1945 Produktionen af Kine Exakta genoptages.
- 1946 Kine Exakta (krigsskadeerstatning til USSR).
- 1948 Kine Exakta II.
- 1950 Exakta 66 (vertikal form).
- 1950 Exakta Varex (udskiftelig søger).
- 1951 Exakta Varex VX.
- 1956 Exakta IIa.
- 1961 Exakta Varex IIa (ny front).
- 1963 Exakta Varex IIb.
- 1967 Exakta VX 1000 (VX1000, Elbaflex VX 1000).
- 1969 Exakta VX 500 (Elbaflex VX 500).
- 1970 Exakta RTL 1000.

Exakta Vest

- 1963 Prototype af et Vest-Exakta.
- 1966 Exakta Real (Ihagee Berlin).
- 1970 Exakta Twin TL (Cosina).
- 1976 Exakta TL 500 (Petri).
- 1976 Exakta TL 1000 (Petri).
- 1978 Exakta FE 2000 (Petri).
- 1984 Exakta 66 (Pentacon Six).

Exa Dresden

- 1952 Exa.
- 1956 Exa (Rheinmetall).
- 1959 Exa II.
- 1961 Exa (ny front).
- 1963 Exa I.
- 1963 Exa IIa.
- 1965 Exa Ia (VX 100).
- 1956 Exa IIb (VX 200)
- 1966 Exa 500 (USA: Exakta 500).
- 1977 Exa 1b (M42).
- 1984 Exa 1c (M42).

Exa Vest

- 1970 Exa 35E (Petri).
- 1974 Exa Compact 35EE (Cosina).

SEJ.